

ster hjertelig Tak for den Tale, han holdt forleden; thi den har i høj Grad bestyrket min Tvivl om Nødvendigheden af det af ham forelagte Skattekrav. Begrundelsen af, at det af ham konstruerede Budget er et Normalbudget, og af, at der udover de i Fjor bevilgede Penge mangler 11½ Million, var ganske overmaade svag. Et af Hovedpunkterne var Spørgsmaalet om Toldindtægterne. Ved en Finanslovbehandling er Spørgsmaalet om, hvorledes Indtægterne budgetteres, ikke meget betydeligt; naar Regnskabet foreligger, ere Skatterne komne ind med det Beløb, de have givet, og det er det vigtigste; men dette er ikke en Finanslovbehandling, her drøfte vi Grundlaget for en Skatteudskrivning, og saa kan Spørgsmaalet om, hvad Indtægterne ville give, ikke affejes med saadan et Par Ord som dem, den højtærede Finansminister fremsatte. Han advarede mod at hengive sig til Optimisme, og det ærede Medlem fra Fredericia (Johs. Jensen) mente, at jeg i Modsetning til mine Partifæller ikke fandt Stillingen vanskelig, ikke en Gang saa vanskelig som Finansministeren. Jo, jeg finder selvfølgelig, at Stillingen er uhyre vanskelig, vanskeligere, end den har været i en Menneskealder, og jeg føler ikke den fjerneste Grund til at søge Tilflugt i Optimisme. Jeg mener tværtimod, at vi maa se Forholdene lige i Øjnene, men jeg er imod, at der presses flere Skatter ud end højest nødvendigt. Min Opfattelse af hele Situationen er, at man kan nøjes med mindre, jeg siger, at man i de første Aar hellere maa holde Regeringen for knapt end for rundeligt; vi have aldeles ikke Raad til Flothed nu.

Angaaende Toldindtægterne siger den højtærede Finansminister, at jeg burde have regnet Tolden og Roesukkerafgiften sammen, thi, siger han, disse Afgifter høre organisk sammen, den ene stiger, naar det anden synker, forudsat at det samlede Forbrug af Sukker er omtrent det samme. Nu ved jeg ikke, hvad den højtærede Finansminister støtter denne Opfattelse paa udover det rent umiddelbare, at saadan maa det vel være, thi det er jo ikke helt unaturligt, at saadan kunde det være. Men de Tal, vi have at bygge paa, i alt Fald her i

Rigsdagen, sige ikke, at det er gaaet saaledes. Hvis man ser paa de sidste 10 Aar og foretager den Sammenligning, vi kunne gøre, komme vi til et andet Resultat. Den Sammenligning, vi kunne gøre, er — det indrømmer jeg — lidt mangelfuld, men jeg tror ikke, at den højtærede Finansminister kan gøre nogen anden Sammenligning. Hvis han kan det, burde han meddele os noget derom, thi saa ville vi faa nogle Oplysninger, som vi ikke sidde inde med for Øjeblikket. Sukkerafgiftens Størrelse kende vi for Finansaaret; Sukkertoldens Størrelse kende vi derimod kun beregnet for Kalenderaaret. Altsaa er der en vis Vanskelighed, idet der er en Forskydning med et Kvartal. Men hvis vi sammenligne Finansaaret med det Kalenderaar, hvoraf de 3 Kvartaler findes i Finansaaret, vil det vise sig, at af det sidste Tiaar er der 4 Aar, hvor Sukkerafgiften er stegen og Tolden samtidig er stegen. I Finansaaret 1901—02 sammenlignet med Kalenderaaret 1901 steg Sukkerafgiften 300,000 Kr. og Tolden 600,000 Kr., i 1904—05 sammenlignet med 1904 steg Sukkerafgiften 400,000 Kr. Tolden 100,000 Kr. — jeg nævner meget runde Beløb. I 1908—09 sammenlignet med 1908 steg Sukkerafgiften 1,700,000 Kr. og Tolden 850,000 Kr. Der kommer endelig et Aar, hvor de begge to faldt, nemlig Finansaaret 1909—10 sammenlignet med Kalenderaaret 1909. Her er altsaa ikke den af den højtærede Finansminister paaviste organiske Sammenhæng, at naar den ene af disse Afgifter stiger, gaar den anden nødvendigvis ned, i hvert Fald kan jeg ikke faa det ud af de Tal, som ere os tilgængelige, og jeg tror ikke, at den højtærede Finansminister har andre at bygge paa. Derfor vil jeg gentage min Paa-stand overfor den højtærede Finansminister, at naar han vil lægge et Normalbudget, har han beregnet Udgangspunktet for Toldindtægterne ca. 2 Mill. for lavt. Her er ikke Tale om det enkelte Aar 1912—13, og derfor betyde Ministerens Bemærkninger om mulig Nedgang just i dette Aar intet. Jeg mener i øvrigt ikke, at der er noget, der tyder paa, at en saadan Nedgang vil indtræffe, men her tales om et af den højtærede Finansminister konstrueret Normalbudget, og der vil jeg